

Spm. nr. S 418

Til miljø- og energiministeren (9/11 2000) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren kommentere sin egen udmelding om, at »vi (miljøministeriet) er nødt til at afsætte så mange penge, at alle, der er berettigede til støtte, kan få penge fra første dag«, og udbyde, hvorvidt det gælder alle områderne inden for miljøområdet, hvor det er muligt at søge støtte?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen i spørgsmål nr. S 417.

Svar (21/11 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Baggrunden for citatet er, at der for en lang række tilskudsordningers vedkommende er tale om, at der i f.eks. en finanslovsaftale eller i et givet politisk forlig bliver aftalt at bruge et givet beløb over en given årrække til gennem en statslig tilskudsordning el. lign. at fremme et givent politisk formål.

Dette politisk aftalte beløb indbudgettes herefter typisk ligeligt over årene i aftaleperioden ud fra den forståelse, at der samlet er afsat et givet beløb til det givne formål, men at der ikke nødvendigvis ligger noget krav om et givet afviklingsforløb for midlerne. Midlerne afsættes derfor, så der i udgangspunktet er midler nok til at dække efterspørgslen efter tilskud også det første år, uanset at der ofte må forventes størst søgning, når tilskudsordningen er fuldt implementeret.

Det typiske ved iværksættelsen af tilskudsordninger er, at der først skal bruges et tidsrum på at etablere ordningerne og udarbejde et regelsæt, som sikrer en sigtsmæssig administration af ordningen, sideløbende skal målgrupperne for tilskudsordningerne informeres om ordningerne og have mulighed for at indstille sig på tilskudsmulighederne.

Det betyder i praksis, at tilskudsordningerne typisk vil blive gradvist mere ansøgte, efterhånden som de er kommet i drift. Resultatet heraf er, at der har oprådt »fiktive« opsparinger af udisponerede tilsagnsmidler på finanslovene, som en naturlig følge af, at man har forsøgt at

sikre, at ingen borgere eller virksomheder skulle risikere at ansøge til tilskudsordninger, hvor man har skønnet forkert over afløbsprofilen.

De overførte tilsagnsmidler er imidlertid bundet til formålene, og kan derfor som hovedregel ikke omdisponeres uden folketingets samtykke.

Spm. nr. S 434

Til miljø- og energiministeren (10/11 2000) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren oplyse, om han finder, at amterne som vandløbsmyndighed har tilstrækkelige muligheder for at håndhæve kommunale udledningstilladelser af spildevand?«

Begrundelse

Der henvises til Nordjyske Stiftstidende den 7. oktober 2000, 2. sektion, side 8, hvoraf det fremgår, at Nordjyllands Amt i en konkret sag kan påbyde en kommune at løse et problem med spildevandsudledninger, men at amtet ikke kan påbyde en bestemt løsning, hvilket i den konkrete sag har haft som konsekvens, at meget stærkt forurenede kommunalt spildevand udledes direkte i en nærliggende å.

Svar (20/11 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Tilladelse til udledning af spildevand meddeles efter miljøbeskyttelsesloven. Når der meddeles udledningstilladelse tages der udgangspunkt i målsætningen for vandområdet. Kravene i en udledningstilladelsen fastsættes således, at udledningen ikke er til hinder for, at målsætningen kan opfyldes.

Hvis en spildevandsudledning er en medvirkende årsag til, at målsætningen ikke er opfyldt, kan der meddeles påbud om ændringer i den eksisterende udledning. Det er herefter op til den ansvarlige for udledningen at vælge metode til at opfylde de stillede krav.

Sagen, der er omtalt i Nordjyske Stiftstidende, vedrører udledninger af spildevand under